

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.laltraeditorial.cat/wp-content/uploads/2021/02/maggie-ofarrell-la-vanguardia.pdf>

<https://www.elperiodico.cat/ca/oci-i-cultura/20210328/maggie-ofarrell-hamnet-shakespeare-anne-hathaway-11618352>

Maggie O'Farrell

Hamnet

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 **Biblioteques
Públiques
de Catalunya**

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>
<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobarem el dia:

29 de setembre de 2022, 21:15

Moderador: Andreu Loncà

Maggie O'Farrell (Irlanda del Nord, 1972) és considerada una de les millors escriptores britàniques de la seva generació. És autora de vuit novel·les: *After You'd Gone*, *My Lover's Lover*, *La distància que ens separa*, guanyadora del premi Somerset Maugham, *L'estranya desaparició d'Esme Lennox*, *La mà que prenia la meua*, guanyadora del Costa Novel Award l'any 2010, *Instructions for a heatwave*, *Aquest deu ser el lloc* i *Hamnet*, i d'una obra autobiogràfica molt original, *Visc, i visc, i visc*. Els seus llibres giren al voltant de les relacions familiars, la pèrdua i el passat, i ha estat traduïda a més de vint països. Viu a Edimburg.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

A 'Hamnet', Maggie O'Farrell mira d'explicar-se per què Shakespeare no va esmentar mai la causa de la mort del seu fill en cap obra de teatre ni en cap poema.

Guanyadora del Women's Prize de Narrativa 2020, Maggie O'Farrell és considerada una de les millors escriptores britàniques de la seva generació. Autora de vuit novel·les que tracten la pèrdua i les relacions familiars, amb *Hamnet*, traduïda per Marc Rubió Rodon, transcendeix i enriqueix l'imprescindible *Hamlet* de Shakespeare.

O'Farrell reescriu el clàssic partint de la història familiar real del dramaturg, accentuant amb tendresa les figures més marginades. L'autora situa en primer pla la domesticitat, la descripció detallada de les cases, la pudor dels carrers, la profunditat de la llum, les llars de foc enceses a ple agost i els costums d'una època recreada amb precisió. L'acció se situa l'any 1596 a Stratford, el poble on presumptament va néixer Shakespeare, amb l'arribada de la pesta. Però no posa el focus en el dramaturg, a qui de fet no esmenta pel seu nom propi en tot el llibre, sinó que s'hi refereix a base d'epítets i sovint el fa desaparèixer a Londres, de gira amb la seva companyia teatral. L'interessa la dona-mare excèntrica que historiadors i biògrafs porten menyspreant des de fa segles: l'Anne Hathaway real passa a ser Agnes en mans d'O'Farrell. L'escriptora li inventa tota una vida, una existència digna. La construeix com una bruixa bona, salvatge i llunàtica amb poders premonitoris, mare de tres fills (Susanna i els bessons, Judith i Hamnet), que pareix sola al bosc, que cria abelles en ruscos de cànem, que coneix els principis actius de totes les plantes i es dedica a guarir els veïns. Ella és l'autèntica protagonista de la novel·la: «Tota vida té el seu punt crucial, el seu eix, el seu epicentre, del qual tot emana i al qual tot torna».

El talent narratiu de Maggie O'Farrell no es queda aquí. Ella vol aprofundir en les reaccions unipersonals derivades d'una pèrdua familiar inesperada i injusta. És a partir de la mort del fill, Hamnet, que als onze anys pretén burlar el destí i la mort com ho faria el seu pare en una obra teatral, quan el narrador omniscient, que d'entrada se'ns dirigeix de tu a tu i ens presenta una parella enamorada, ara desplegarà una tipologia infinita de respostes psicològiques davant del dol. L'autora fa una anàlisi quasi clínica d'emocions i sentiments humans a partir d'una tragèdia indigerible. Per fer-ho ben fet, O'Farrell edifica un passat sencer de cada personatge, entre la ficció que li aporta l'ofici i la realitat que prové de l'escassa documentació històrica, per explicar com es va conèixer la parella formada per l'Anne i el William reals, però també com van créixer cadascun d'ells, les seves circumstàncies, tot aquell bagatge que els ha portat a ser com són en el present de la narració de *Hamnet*, el fermall que mantenia totes les dones unides.

Els flashbacks constants distreuen de la trama, que avança lenta per arribar al clímax quan menys s'espera, però O'Farrell escriu tan bé, amb un llenguatge tan extremadament plàstic, que se li perdona la digressió malgrat que l'hauria pogut reduir. El gir de guió, cap a la meitat del llibre, farà tremolar per igual personatges i lectors. A partir d'ara, l'epidèmia tanca teatres, prohibeix les reunions públiques i mata gent a carretades. Res que no estiguem vivint en aquests moments: «La crueltat i la devastació t'esperen al tombar de la cantonada, dins dels baguls, darrere les portes: et salten a sobre a la impensada, com un lladre o un bandit. La clau és no abaixar mai la guàrdia. No pensar mai que estàs fora de perill».

Maggie O'Farrell és la reina de l'especulació. A *Hamnet* mira d'explicar-se per què Shakespeare no va esmentar mai la causa de la mort del seu fill en cap obra de teatre ni en cap poema. El dramaturg va escriure *Hamlet* perquè el seu hereu, Hamnet Shakespeare, a través de l'art, no morís mai.

Anna Carreras i Aubets

Núvol. 18/03/2021